

РЕШЕНИЕ

№ 24291

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8794** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а, ал. 4 вр. чл.9а, ал.2, т.3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на И. А. И. И., [дата на раждане] в [населено място], Е., поданик на Р К., срещу отказ за издаване на туристическа виза „С“ от 03.08.2025 г. на трети секретар, ЗКС в Посолството на Р България в Р К., по заявление за виза № 25000832 от 24.07.2025 г.

В жалбата са изложени доводи за немотивираност на постановения отказ, тъй като от него не става ясно въз основа на какви данни административния орган е достигнал до посоченото основание за отказ и направени изводи. Жалбоподателят твърди, че са били представени всички документи, доказващи целта на пътуването му. Посочва, че има трайна връзка с К., където работи и живее заедно със семейството си, както и, че разполага с достатъчно финансови средства. Изтъква, че като не е съобразил представените доказателства административният орган е постановил незаконосъобразен акт, който моли да бъде отменен.

В о.с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява с оглед техническата невъзможност за осъществяване на видеоконферентна връзка.

Ответникът, Трети секретар, ЗКС в Посолството на Р България в Р К., чрез процесуалния си представител гл. спец.А., оспорва жалбата, като излага доводи за законосъобразност и обоснованост на оспорения отказ.

Административен съд,С.-град, като взе предвид доводите на страните, извърши преценка на събраните по делото доказателства и направи проверка на основание чл.168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения отказ и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т.

4 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

На 24.07.2025 г. в посолството на Р България в К. жалбоподателят И. А. И. И., гражданин на Кралство К., е подал заявление за издаване на виза по чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България виза тип "С". Посочената цел на посещението е туризъм. Към заявлението са приложени: документи на турски език. Депозирано е копие от паспорта на жалбоподателят в които е отразено, че има предходни шенгенски визи издадени от Р.Гърция и Р.Франция.

На 03.08.2025 г. е постановен отказ за издаване на виза на И. А. И. И.. На 11.08.2025 г. на жалбоподателя е връчен обжалваният в настоящето производство отказ за издаване на виза. В стандартния формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание, че „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна”.

Ответника е представил в цялост административната преписка, включително и заповедите за компетентност на органа издал обжалваният акт.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателят на 11.08.2025 г., а жалбата в съда е подадена на 12.08.2025 г. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

В съответствие с чл. 168, ал. 1 от АПК съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от цитирания нормативен акт.

Обжалваният отказ е издаден от консулско длъжностно лице – трети секретар, ЗКС в Посолството на Р България в Р К.. По делото е приложена заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министър на външните работи и заповед № 4/03.02.2025 г. на посланика на Република България в К., съгласно които издателят на отказа – А. И. М. е оправомощен да изпълнява в пълен обем функциите на завеждащ консулската служба, включително и с правомощието да подписва формуляр към Приложение № 7 към чл. 34 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) за уведомление и обосновка за отказ за издаване на виза.

Съдът намира, че отказът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина могат да вземат решения за издаване, респ. за отказ за издаване на виза.

Отказът е издаден в писмена форма, като съдържа конкретни фактически основания. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза. Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011г./, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011г./-“Наредбата"/НУРИВОВР. Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на отказ на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като

се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност. Единият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

С Решение на СЕС (голям състав) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела C-225/19 и C-226/19 R.N.N.S (225/19) и K.A. (C-226/19), запитващата юрисдикция е поставила въпроса за обхвата на мотивите, които трябва да съдържа окончателно решение за отказ да се издаде виза на основание член 32, параграф 1 от Визовия кодекс (т.34). Съдът е посочил, че въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите-членки, органите на държавите членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка, що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти.

Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Р България, вид "С", на основание чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, с цел „туризъм“. В разглеждания случай, в отказа като мотиви на отказа е налице словесно посочване, че „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“.

В случая отказът е постановен в писмена форма, подписан е от издателя си и съдържа изложени фактически и правни основания за издаването му, поради което съдът приема, че е надлежно мотивиран. Спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК относно формата му, тъй като вписаните в отказа основания, обективират ясно волята на административния орган, позволяват да бъде упражнено правото на защита на жалбоподателя, както и да бъде осъществен съдебен контрол за законосъобразност на административния акт.

Останаха недоказани твърденията посочени в жалбата, че жалбоподателят е представил достатъчно документи, които потвърждават, че разполага с достатъчно финансови средства и постановеният отказ е незаконосъобразен. С определенията за насрочване на делото № 41709 от 12.12.2025 г. съдът изрично е указал на жалбоподателя, на основание § 4 от Допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България вр. с чл.14, ал. 3 от АПК в срок до първото по делото заседание да представи в превод на български език съдържащите се в административната преписка документи, изготвени на чужд език, от които желае да се ползва. Както и е дал възможност на страната да представи други документи относими към предмета на спора по делото. Съдът съобрази правилото на чл.185 ГПК. Нормата предписва документ, представен на чужд език, да се придружава с точен превод на български, заверен от страната. Задължението за превод на всички документи е на жалбоподателя, което е залегнало и в разпоредбите на ЗЧРБ, цитирани по-горе. Това не бе направено, при положение, че на жалбоподателя беше дадена възможност да представи преводите в относително дълъг срок до датата на първото о.с.з по делото. Страната в случая проявила процесуална пасивност, следва да понесе последиците от недоказването на твърдения си. Не следва да се приемат за доказани изложените в жалбата твърдения за изпълнение на законовите изисквания при подаване на заявлението за виза, доколкото документите за това са на чужд език и жалбоподателят с бездействията си не е дал възможност за приобщаването им като доказателствата по делото с оглед отказа си да представи превод на същите.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Доколкото разноси не се претендират, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, I отделение, 46-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. И. И., [дата на раждане] в [населено място], Е., поданик на Р К., срещу отказ за издаване на туристическа виза „С“ от 03.08.2025 г. на трети секретар, ЗКС в Посолството на Р България в Р К., по заявление за виза № 25000832 от 24.07.2025 г.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: